

fastholde de bestemte Principper, hvorefter Tjenestemænd i al Almindelighed lønnes, og hvorefter der tildeles Honorarer. Naar Amtsforsvalteren saaledes ogsaa i Fremtiden skal have visse Procenter af Stempelmærkesalget, henviser man til Forsvar herfor til, at Stempelpapirsforhandlerne har visse Procenter, men denne Motivering kan slet ikke holde Stik. Da vi behandlede Postloven blev det netop slaaget fast, at Postkontorernes Personale ikke skulde have Procenter af Frimærkesalget, hvorimod man endog forhøjede Procenterne til Frimærkehandlerne. Man har altsaa ikke noget Fortilfælde her at vise hen til, tværtimod; skulde man følge de almindelige Regler, burde der ikke ydes Procenter for Forretninger, der naturligt hører ind under Amtstjerne. Noget anderledes stiller Forholdet sig, naar der er Tale om en Forretning som Opkrævning af Brandpenge. Vi har i mange Tilfælde det Forhold, at der ydes Honorarer, naar der paalægges Statstjenestemænd Op-gaver, der ikke kan siges direkte at høre til deres Embede. Der er altsaa ikke noget at sige til, at der ydes et vist Honorar, ej heller, at dette Honorar sættes i Forhold til de Oppebørsler, der er Tale om. Men jeg kunde ønske, at man i øvrigt, altsaa, naar bortses fra dette Honorar, for Opkrævning af Brandpenge, principielt kunde naa til en Ordning, der fastslog, at de uvisse Indtægter faldt helt bort og ikke, som foreslaaget, at kun de $\frac{2}{3}$ indgaar i Statskassen til Dækning af de øvrige Lønningsforhøjelser. Er det nødvendigt at have Overgangsbestemmelser — og det er det maaske nok her —, vilde jeg foretrække, at man fik visse Overgangsbestemmelser for de nuværende Indehavere af Embederne, men at man i Fremtiden kunde naa til at holde Princippet rent ogsaa her. Jeg maa dog udtale min Tilfredshed med, at man i de Overgangsbestemmelser, der er foreslaaede, er nøjedes med at tage Indtægterne fra Aarene 1913—17, at man ikke har taget de allerstørste Indtægter, i 1918—19, med i denne Beregning af, hvad Amtsforsvalterne skal have ekstra i Overgangstiden.

Med disse Ord skal jeg anbefale Lovforslaget, idet jeg senere vil foreslaa det henvist til Lønningsudvalget. Der er vel ikke stor Grund til at antage, at der kan opnaas væsentlige Ændringer, da man, som sagt, er naaet til en enstemmig Opfattelse i Kommissionen, men jeg kunde dog ønske,

at hele Forholdet fik en Drøftelse i Lønningsudvalget.

Andreasen: Spørgsmaalet om en Ændring af Amtstjernernes Administration og Lønningsforhold har Gang paa Gang beskæftiget de Udvalg, som Folketinget har nedsat Aar efter Aar angaaende Kontorholdslovene. Jeg for mit Vedkommende har i sin Tid været med til at opfordre den højtærede Finansminister til at søge hele dette Forhold omordnet og faa gennemført en Ordning, saa at man kom bort fra, at man ikke vidste, hvad disse Folk havde i Indtægt. Jeg glæder mig over, at vi nu er naaet saa vidt, at vi paa Tingets Bord har et Forslag enstemmigt vedtaget af den nedsatte Kommission og tiltraadt af Finansministeren, og jeg beklager, at Venstres Ordfører ikke har kunnet give sin uforbeholdne Tilslutning til Lovforslaget. I den nedsatte Kommission er der specielt 3 Herrer, som jeg tror vi skylder Takken for, at vi er naaet til Vejs Ende med denne Sag. Det er selvfølgelig først og fremmest Kommissionens Formand, Generaldirektør Koefoed, dernæst og ikke mindst Kontorchef Olsen og tillige Lønningsudvalgets Formand, det ærede Medlem fra Aakirkeby (Kofoed).

Jeg for mit Vedkommende kan fuldt og helt slutte mig til det foreliggende Lovforslag, og jeg beklager, som sagt, at Venstre ikke kan det samme. Det ærede Medlem fra Lemvig (Hagbart Berg) beklagede, at Forslaget ikke hvilede i sig selv. Ja, naar der rejses den Anke her, ligger det nær for mig at sige: hvorfor har Venstre da valgt en Amtsforsvalter ind i Kommissionen angaaende denne Sag? Det er i hvert Fald ikke det ærede Medlem fra Aakirkebys Skyld eller det ærede 5te Medlem fra Frederiksborg Amts (Parkov) eller min Skyld, at dette Lovforslag ikke bliver billigere for Staten, end det viser sig at blive, thi vi har gjort vort bedste for, at det skulde blive billigt, og specielt synes jeg, vi skylder det ærede Medlem fra Aakirkeby Tak for, at han har arbejdet for at faa de store Indtægter beklippet i saa høj Grad som muligt. Vi var var jo, som Betænkningen viser, naaet dertil, at en Amtsforsvalter i Aaret 1918—19 havde en Nettoindtægt af ca. 40 000 Kr. Nu bliver der jo paastaet, at naar en Embedsmand en Gang er naaet til en vis Indtægt, skal han have den, saa længe han beklæder sit Embede. Kommissionen